

A close-up photograph of a person's hands holding a white ceramic mug. The person is also holding an open book, which appears to be a Bible, with their left hand. The background is blurred, showing the person's face and the book's pages. The text is overlaid on a dark semi-transparent banner at the bottom of the image.

HEBREEUWSE NUMEROLOGIE EN DE BIJBEL

Door R. Baruch, PhD

Hebreeuwse numerologie en de Bijbel

Eén: God.

Twee: Twee uiteenlopende meningen, of verschillen

Drie: Testen, onthullen, bewijzen, documenteren, overwinning. Indien toegepast op God, heiligheid.

Vier: De wereld, vier is het wereldwijde getal

Vijf: Onvoldoende, onvolledigheid, of gebrek aan

Zes: Genade

Zeven: Heiligheid, heiliging, doel, en apart gezet worden voor een doel (goed of kwaad).

Acht: Het Koninkrijk van God, verlossing en nieuwheid of vernieuwing

Negen: Werk, daad, uitkomst, gevolg resultaat....

Tien: Voltooiing, volkomenheid, in algemene zin, volledigheid, compleetheid, het geheel....

Twaalf: Mensen, Volk, het volk van God

Dertien: Eenheid tussen mens en God, goede dingen gebeuren

Veertien: Een dubbele zegen of Gods voorzienigheid

Zeventien: Een nadruk op de betekenis van het getal zeven, d.w.z. grondig geheiligd, of volledig of geheel apart gezet voor een doel.

Achttien: Leven (volgens de Joodse traditie)

Dertig: Dood

Veertig: Overgang of verandering

Vijftig: Vrijheid, vrijheden, rechtvaardigheid, liberty

Getallen komen in de Schrift veel vaker voor dan de meeste mensen denken. Het is belangrijk te beseffen dat getallen informatie kunnen geven, en dat vaak ook doen, die een grote rol kan spelen bij de juiste interpretatie van een bepaalde Schriftpassage. Zoals elk woord en elk aspect van een woord inzicht kan verschaffen aan degene die de Bijbel interpreteert, zo is het ook noodzakelijk voor de Bijbelstudent om de betekenis van getallen te begrijpen.

Numerologie kan worden misbruikt en gebruikt door hen die geen volgelingen zijn van de Ware Levende God; daarom is het belangrijk te stellen dat de betekenis van getallen die in dit artikel zullen worden gegeven, worden uitsluitend ondersteund

door bijbelse teksten en niet door dezelfde betekenissen die wellicht traditioneel zijn binnen het jodendom of het christendom. Men moet gewaarschuwd worden de betekenis van getallen niet toe te passen op het voorkomen van zulke getallen buiten de Schrift. De verjaardag van een persoon zal bijvoorbeeld geen verband houden met de Bijbelse betekenis van dat getal. Alleen wanneer een getal in de Bijbelse tekst voorkomt, moet men proberen te ontdekken of het getal enige relevantie heeft voor de interpretatie van dat specifieke getal.

EEN: Verwijst naar Hasjem (God), Die Eén is. Dit getal kan ook verwijzen naar eenheid. De eerste plaats waar het getal "één" voorkomt is in Genesis 1:5. Daar staat: *"En er was een avond en er was een morgen - één dag"*. Later in hetzelfde boek Genesis staat over de man en zijn vrouw: *"En zij werden één vlees"* (Genesis 2:24). Het is veelzeggend dat er in beide voorbeelden sprake is van een veelvoud voor het onderwerp. In het eerste voorbeeld werden de avond en de morgen één dag en in het tweede voorbeeld waren het Adam en Eva die één vlees werden.

Een van de beroemdste passages in de Torah over Hasjem is Deuteronomium 6:4 waarin staat: *"Hoor, Israël, de Heer, uw God, de Heer is Eén."* De vraag die iemand zich moet stellen is wat het verband is tussen het gebruik van het Hebreeuwse woord אחד "één", dat aangeeft dat een veelheid één is, en het feit dat de Heer God van Israël Eén is? Het antwoord is dat het Hebreeuwse woord אחד betrekking kan hebben op het begrip voor één zoals in "vereniging". Er is een ander Hebreeuws woord dat gebruikt had kunnen worden als de auteur wilde verwijzen naar een absolute eenheid of een eenheid. Dit is het Hebreeuwse woord יחיד. In feite is er een bekend gebed in het Jodendom waarin staat: *"יחיד ואין אחד"* "כִּיחִידוֹ". Deze zin moet worden vertaald als: *"(God is) Eén en er is geen singulariteit als Zijn singulariteit."* Het idee dat in dit gebed wordt uitgedrukt is dat de Heer God van Israël Eén is; maar geen absolute Eén; er is eerder een uniekheid en een complexiteit in Zijn Eenheid.

Het getal één wordt in de Schrift vaak gebruikt om één voorwerp uit te drukken, zoals één mens of één tabernakel. Dit gebruik zou het eenvoudige of gebruikelijke doel zijn dat het getal één, of wat voor getal dan ook, in een Bijbelse tekst voorkomt. Vaak bevat het verschijnen van een getal niet de betekenis die de Hebreeuwse numerologie zou kunnen bieden. Daarom moet de lezer, wanneer hij een vers tegenkomt waarin een getal voorkomt, altijd bedenken dat het getal alleen een hoeveelheid uitdrukt en geen extra betekenis.

Omdat het getal één vaak geassocieerd wordt met God, is er in de Schrift een uniek fenomeen met betrekking tot dit getal. Soms wordt het getal één gebruikt om een unieke relatie van het object met Hasjem uit te drukken. Bijvoorbeeld,

*"En op **een** dag zal het bekend zijn aan Hasjem...."* Zacharia 14:7

In de bovenstaande tekst had Zacharia eenvoudigweg kunnen zeggen: *"En het zal een dag zijn...."*. Het feit dat de profeet zei *"één dag"* is om aan te geven dat deze dag uniek is voor God. Evenzo zegt de profeet Ezechiël in hoofdstuk 37 *"één koning"*, *"één volk"* en *"één herder"* (zie Ezechiël 37:22, 24). Elk van deze objecten-Koning, natie en

Herder hebben een verbinding met Hasjem. De Koning en Herder is Messias Yeshua, de Zoon van God, en de ene natie is Israël, het volk van God.

TWEE: Het klassieke voorbeeld voor het getal "twee" wordt gevonden in Mattheüs hoofdstuk 26. Daar zegt Yeshua tegen zijn discipelen,

"U weet dat na twee dagen het Pascha komt, en de Zoon des mensen zal worden overgegeven om te worden gekruisigd." Mattheüs 26:2

De uitdrukking "*na twee dagen*" is enigszins betekenisloos omdat *na twee dagen* drie of meer dagen kunnen betekenen. De periode is niet gespecificeerd. De reden voor zulke dubbelzinnige taal is dat het doel van het getal twee in deze passage niet uitsluitend numeriek is. Dit betekent dat de tekst niet bedoeld is om de lezer definitieve informatie te geven over een bepaalde periode. Het doel van het getal twee in deze context is eerder een van de numerologische betekenissen van het getal twee. Vaak heeft het getal twee betrekking op twee uiteenlopende meningen. In het bovengenoemde vers wil de auteur de lezer informeren dat er twee zeer verschillende opvattingen zijn voor dit komende Pascha. Yeshua wil benadrukken dat Hij naar Jeruzalem gaat om te sterven als het ware Pesach-offer. Hoewel Yeshua dit nadrukkelijk zegt, hebben de discipelen dit niet begrepen. In feite zagen de discipelen helemaal niet wat er tijdens het Pascha zou gaan gebeuren met betrekking tot Yeshua. Met andere woorden, Yeshua en de discipelen hebben twee verschillende meningen over het Pascha.

Ditzelfde principe vinden we ook in de Hebreeuwse Bijbel (Oude Verbond). In het boek Amos leest men,

"Kunnen twee samen wandelen zonder dat ze het eens zijn?" Amos 3:3.

Het woord dat in het Engels is vertaald met de uitdrukking "*zij die hebben ingestemd*" is נועדו. De stam van dit woord is נעַד wat betrekking heeft op een specifieke bestemming. Het woord dat aan dit woord voorafgaat is בלתי en in deze context impliceert het woord een verandering van de voorwaarde. Met andere woorden, als er geen verandering in de toestand was geweest, dan konden de twee niet samen lopen, d.w.z. ze konden niet op de gemeenschappelijke bestemming aankomen.

Het begrip divergent of verschillend komt ook voor in het boek Genesis. Wanneer men spreekt over de zon en de maan leest men: "*En God maakte twee grote lichten....*" (Genesis 1:16). Het is duidelijk dat de zon en de maan zeer verschillend zijn, aangezien de ene een bron van licht is, terwijl de laatste slechts licht weerkaatst. Ook in het boek Genesis leest men ontmoet het verslag van de zondvloed. Hier krijgt Noach het bevel om van elke diersoort twee soorten in de ark te brengen. In deze passage hebben de twee betrekking op twee **verschillende** (of uiteenlopende) soorten van dezelfde soort, d.w.z. mannelijk en vrouwelijk. Evenzo kwamen er twee engelen naar Sodom, om aan te tonen dat het volk van Sodom een heel andere levenswijze had dan die van de Wet van God. Nogmaals, de lezer moet niet aannemen dat elk voorkomen van het getal twee in de Bijbel om deze interpretatie vraagt. Maar in een grote meerderheid van de bijbelse passages zal de lezer geholpen worden om tot de

juiste interpretatie te komen, wanneer hij deze afwijkende kwaliteit van het getal twee in aanmerking neemt.

DRIE: Het getal "drie" is een van de belangrijkste getallen in de Schrift. Het is vooral bedoeld om iets als feit te onthullen of te documenteren (**testen** om iets te valideren). Het is ook verbonden met de uitkomst van de wil van God. Een van de beroemdste voorbeelden van het getal drie is te vinden in het boek Jona, waar Jona "*drie dagen en drie nachten*" in de buik van de vis zit. Een belangrijk aspect van het boek Jona is dat de profeet op de vlucht was voor de aanwezigheid van Hasjem. In plaats van naar Nineve te gaan zoals God had bevolen, wilde de profeet dit gebod niet gehoorzamen, zelfs als dat betekende dat zijn relatie met God zou worden vernietigd. Hasjem besloot **te testen** of Jona werkelijk liever zijn relatie met God beëindigde dan naar Nineve te gaan. Door Jona drie dagen en drie nachten in de buik van de vis te plaatsen, zou blijken of het waar was dat Jona zijn relatie met God wilde beëindigen boven dit gebod om naar Nineve te gaan. Het is veelzeggend dat de lezer onmiddellijk daarna (in het volgende vers) te horen krijgt dat Jona drie dagen en drie nachten in de buik van de vis zat. Wat doet Jona? In de tekst staat dat Jona vanuit de vis bad tot de Heer, zijn God. De drie dagen en drie nachten onthulden, bewezen of documenteerden dus uiteindelijk dat wat Jona zei dat hij wilde niet waar was. Men zou ook kunnen zeggen dat Jona gedurende die drie dagen en drie nachten werd getest en de testresultaten toonden aan dat hij zijn relatie met God niet wilde beëindigen en uiteindelijk ging Jona naar Nineve.

Op vergelijkbare wijze verwerpt Petrus Yeshua's uitspraak dat hij Hem zal verloochenen. Daarom zegt Yeshua tegen Petrus dat hij Hem drie keer zal verloochenen. Deze drie ontkenningen bewijzen, documenteren en onthullen aan de lezer dat Yeshua's verklaring feitelijk was. Het is geen toeval dat toen Yeshua Petrus na de opstanding in ere herstelde, Hij hem drie keer vroeg: "*heb je Mij lief?*" In deze context **testte** Yeshua de geldigheid van Petrus' verklaring.

Yeshua openbaarde ook dat Hij, op een vergelijkbare manier als Jona die drie dagen en drie nachten in de buik van de vis was, drie dagen en drie nachten in de buik van de aarde zou zijn en dan zou opstaan uit de dood. In deze passage documenteert het getal drie niet alleen het feit dat Hij stierf, maar ook de opstanding. Het is ook veelzeggend dat Yeshua op de derde dag opstond.

Het getal drie heeft ook te maken met overwinning, zoals in de voltooiing van Gods doelen en plannen. In het boek Genesis leest men over het offer van Izaäk. Deze passage heeft een grote theologische betekenis en is een van de eerste passages die elke dag in de ochtenddienst in de synagoge wordt gelezen. Dit gedeelte begint met Hasjem die Abraham opdraagt zijn zoon als brandoffer te offeren op een van de bergen in het land Moria. Het hoogtepunt van dit gedeelte van de Schrift vindt plaats op de derde dag. Het was op de derde dag dat Hasjem de ram leverde zodat Izaäk zou blijven leven. In deze passage vertegenwoordigt Izaäk de belofte (van God) die zou zijn gestorven (geëindigd) als Hasjem niet had gehandeld. Er is geen conflict tussen de twee begrippen voor het getal drie van overwinning (de vervulling van Gods wil) en openbaring of documentatie. Vaak is het de climax van wat Hasjem wil doen

die eenvoudigweg wordt geopenbaard of bewezen met het gebruik van het getal drie.

Wanneer het getal drie wordt toegepast op God, kan het betrekking hebben op heiligheid; terwijl het getal zeven betrekking heeft op heiligheid wanneer dit getal betrekking heeft op de mens (zie uitleg voor het getal zeven).

VIER: Het getal "vier" heeft een wereldwijde betekenis of heeft betrekking op de wereld. Er zijn enkele veel voorkomende en vergelijkbare uitdrukkingen in de Schrift: *"de vier winden van de hemel"* of *"de vier hoeken van de aarde"* of *"de vier uiteinden van de hemel"*. Elk van deze uitdrukkingen heeft betrekking op de aarde of de wereld op een collectieve manier. In het boek Daniël, hoofdstuk 2, lezen we over een droom die Nebukadnezar droomde. In deze droom zag hij een beeld opgericht en dit beeld had vier verschillende delen. Elk van deze delen stelde een rijk voor dat over de wereld heerste.

In het boek Deuteronomium hoofdstuk 22 wordt Israël verteld een vierhoekig kleed te maken en op elke hoek een tzitzit te plaatsen. De tzitzit staat voor de Bijbelse geboden van de Tora (zie Numeri hoofdstuk 15). Deze geboden worden opgevat als een kader voor het leven in deze wereld, want als men sterft, worden de tzitzit verwijderd van iemands vierhoekig kleed voor de begrafenis.

In de boeken Ezechiël en Openbaring komt men de vier beesten tegen die in de hemelen zijn en nooit ophouden Hasjem te loven. Men begrijpt dat de vier beesten die voortdurend zeggen: *"Heilig, Heilig, Heilig is de Here God der heerscharen, Die was en is en komen zal"* (zie Openbaring 4:6-9) verband houden met de wil van God voor de hele wereld (Zijn schepping). Op soortgelijke wijze riep een van de Serafiijnen tot een andere, zeggende: *"Heilig, heilig, heilig is de Heer der heerscharen, heel de aarde (zal zijn) met zijn heerlijkheid."*

VIJF: Om de betekenis van het getal "vijf" te begrijpen, moet men eerst beseffen dat de betekenis van het getal tien de voltooiing of heilheid is. Aangezien vijf de helft is van tien, is het idee dat het getal vijf staat voor onvolledigheid of dat wat ontbreekt. Een geschrift dat dit idee uitdrukt is te vinden in het boek Johannes. Op een plaats genaamd Beit Chesed (Bethesda), was er een poel waarvan het water de zieken genas. De lezer wordt verteld dat er rond het zwembad vijf portieken waren. Op deze vijf portieken lagen mensen die niet heel waren. Sommigen waren verlamd en de rest had allerlei gezondheidsproblemen. Het is geen toeval dat deze mensen die hun gezondheid misten op vijf portieken lagen. Een andere bekende passage waarin het getal vijf voorkomt is te vinden in I Samuel 17. In het verslag van David en Goliath raapt David vijf stenen op (zie I Samuël 17:40). Waarom wordt de lezer het specifieke aantal verteld en niet gewoon dat David een paar stenen had verzameld? Het antwoord is om de lezer te helpen begrijpen dat de steen die David naar Goliath gooide niet de bron van de overwinning was. Het was slechts het middel dat God gebruikte om zijn overwinning te behalen. Met andere woorden, de steen en zelfs David, die deze steen naar Goliath wierp, waren niet voldoende om deze overwinning tot stand te brengen.

Een van de eerste plaatsen waar het idee van "ontbreken" of "onvolledigheid" wordt gezien met betrekking tot het getal vijf is in het boek Genesis. In hoofdstuk 18 worden twee engelen naar Sodom gestuurd om de stad te vernietigen. God vertelt Abraham dat als er 50 rechtvaardigen in de stad worden gevonden, de stad vrij zal zijn van deze straf (We zullen leren dat het getal 50 verband houdt met vrijheid als we dit getal bestuderen). Dit wordt aan Abraham geopenbaard en hij antwoordt: misschien zal de stad 50 rechtvaardigen tekort komen met vijf. Het is veelzeggend dat Abraham het getal vijf gebruikt wanneer hij verwijst naar het gebrek aan voldoende rechtvaardigen in de stad.

ZES: Het getal "zes" heeft betrekking op de genade van God. Het is geen toeval dat de mens op de zesde dag van de week werd geschapen. Het feit dat de mens op de zesde dag een levend wezen werd, laat zien dat de mens alleen door de genade van God het ware leven, d.w.z. het eeuwige leven, kan ervaren door een relatie met God. In het boek Jesaja staat een passage die rijk is aan theologische waarheid. In hoofdstuk zes leest men over de dood van koning Uzzia. Het is deze uitspraak over Uzzia's dood die de context voor deze passage schept. Vervolgens krijgt de lezer een visioen van de hemel met de Heer zittend op zijn troon. Over God wordt gezegd dat Hij hoog en verheven is. De wijzen begrijpen dat de bedoeling van deze zin (hoog en verheven) is de lezer duidelijk te maken dat er een grote scheiding is tussen de mens en God. In dit visioen van de hemel wordt ook vermeld dat er serafijnen (een type engel) aanwezig waren rond de troon. Aan de lezer wordt onthuld dat elk van de serafijnen zes vleugels had. De serafijnen riepen naar elkaar, zeggende,

"Heilig, heilig, heilig, is de Heer der heerscharen, vol is de hele aarde van zijn heerlijkheid." Jesaja 6:3

Als gevolg van deze verkondiging over de heiligheid van God schudde de hemel en werd hij gevuld met rook. Hierop verklaarde de man Jesaja,

"Wee mij, want ik ben ongedaan gemaakt, want ik ben een man van onreine lippen en te midden van een volk met onreine lippen woon ik; want de Koning - de Heer der heerscharen - hebben mijn ogen gezien." Jesaja 6:5

Jesaja reageert op het feit dat hij zojuist heeft gehoord dat de hele wereld vol zal zijn van de heerlijkheid van God. Het was dit visioen van een heilige God, Die hoog en verheven was, dat hem zijn eigen zondigheid en de zondigheid van zijn volk openbaarde. Zijn verklaring in vers vijf toont zijn hopeloosheid in en van zichzelf. De volgende gebeurtenis in dit visioen richt zich echter op de serafijnen die zes vleugels hadden. Een van de serafijnen vloog naar het altaar, haalde er een brandende sintel uit en raakte daarmee de lippen van Jesaja aan. Door deze daad wordt de lezer meegedeeld dat de ongerechtigheid van Jesaja is weggenomen en zijn zonde is verzoend. Het punt is dat er een direct verband is met de zesvleugelige seraf (serafijn in het meervoud) en de verwijdering van de ongerechtigheid en de verzoening van de zonde. Theologisch weet men dat de opheffing van de ongerechtigheid en de verzoening van de zonde alleen het gevolg zijn van de genade van God.

Een andere reden dat het getal zes verband houdt met de genade van God is te zien in het feit dat er zes vluchtsteden waren. Een stad van toevlucht was een soort veilige haven voor iemand die iemand had gedood zonder de bedoeling dat direct te doen. Het werd niet gezien als een ongeluk, maar de Tora noemt de moordenaar een moordenaar. Een familielid van de gedode werd bevolen de moordenaar te doden; maar de moordenaar kon naar een van de zes vluchtsteden vluchten en veilig zijn binnen de muren van deze stad. Met andere woorden, hoewel de moordenaar zou moeten sterven als gevolg van zijn daad, vindt hij "genade" in de stad van toevlucht. Het is geen toeval dat er zes vluchtsteden zijn.

In het boek Ruth is het concept van verlossing een belangrijk thema. Wanneer Boaz ermee instemt om als verlosser van verwanten voor Ruth op te treden, wordt de lezer verteld dat hij haar zes maten gerst geeft (Ruth 3:15). Ook dit is geen toevallige gebeurtenis. Het is om de lezer het verband te laten zien tussen genade (dat wat het getal zes uitdrukt) en verlossing. Wanneer men spreekt over de Exodus uit Egypte, die ook tot stand kwam door verlossing (het Pesach-offer), vindt men dat 600.000 mannen van de Hebreeënen uit Egypte kwamen, d.w.z. verlossing ervoeren (zie Exodus 12:37). Opnieuw verschijnt het getal zes (600.000) om het verband tussen genade en verlossing te benadrukken.

In het Nieuwe Testament zijn er verschillende plaatsen waar het getal zes voorkomt en opnieuw is de context genade. In het evangelie van Johannes begint de schrijver te spreken over Pesach. Er is al gezegd dat Pesach bekend staat als het feest van de verlossing. Om de lezer te herinneren aan het verband tussen verlossing en genade, schrijft Johannes,

"Daarom kwam Yeshua, zes dagen voor het Pascha, naar Bethanië...." Johannes 12:1

Een andere interessante verschijning van het getal zes is ook te vinden in het evangelie van Johannes. Ook hier is de context Pesach. In dit gedeelte spreekt Yeshua over de verwoesting van de Tempel, waarvan de bouw zes en veertig jaar duurde. Hij verklaart dat Hij die in drie dagen zal oprichten (**Hier verwijst Yeshua naar Zijn lichaam**). Hoe helpen deze getallen de lezer om tot een juiste interpretatie van de passage te komen? Hoewel we de betekenis van het getal veertig nog moeten bestuderen, zullen we leren dat veertig betrekking heeft op een **overgang** of **verandering**. Johannes hoofdstuk twee zinspeelt duidelijk op de verwoesting van de Tempel. Waarom zal de Tempel verwoest worden? Het antwoord is veelzijdig. Ten eerste was de boodschap die de tempeldienst aan het volk moest overbrengen zo vervormd door de corruptie die de tempel in Yeshua's tijd kenmerkte. Ten tweede was de tijd aangebroken om de genade van God te openbaren. Het is belangrijk voor de lezer om te onthouden dat toen Yeshua zinspeelde op de Tempel, Hij de zesenzeventig jaar noemde die nodig waren om hem te bouwen. Waarom moest dit feit in deze passage worden opgenomen? Het is een hermeneutisch hulpmiddel voor de lezer. Zes en veertig spreekt over een verandering of overgang (de betekenis van het getal veertig) naar genade (de betekenis van het getal zes) en weg van het offersysteem van de Tempel. Ook het getal drie komt in dit betoog voor (zie Johannes 2:19). Zoals we al geleerd hebben, drukt het getal drie een onthulling of documentatie uit. Vandaar

dat Yeshua deze verandering (40) van de offers in de Tempel naar de genade (6) van God openbaarde, die Zijn opstanding zou documenteren (3).

Het laatste voorbeeld uit het Nieuwe Testament staat in het Evangelie van Matteüs. In Mattheüs hoofdstuk 27 is de context opnieuw Pesach. In de betreffende passage lezen we,

"En vanaf het zesde uur was er duisternis op de hele aarde tot het negende uur."
Mattheus 27:45

Het Evangelie van Matteüs is geschreven op een manier waarbij degenen met een Joodse achtergrond gemakkelijk de betekenis konden begrijpen van wat hij vertelde. Oude Joodse wijzen wezen erop dat, omdat de Uittocht uit Egypte in de nacht plaatsvond, er een verband bestond tussen duisternis (de nacht) en verlossing (de Uittocht uit Egypte). Om Israël duidelijk te maken dat Hij die aan het kruis hing in feite de Verlosser was, liet Hasjem een wonder plaatsvinden. Zoals het vers zegt, was er duisternis op **de hele** aarde tot het negende uur. Hoewel wij de betekenis van het getal negen nog moeten bestuderen, volstaat het nu te zeggen dat het getal negen betrekking heeft op "uitkomst" of "daad". Vandaar dat het zesde uur wordt genoemd in verband met de genade van God en dat het negende uur is opgenomen om te onthullen wat het resultaat was van de dood van Yeshua, namelijk de verlossing.

ZEVEN: Het christendom leert vaak dat de betekenis van het getal zeven de voltooiing is. Dit is niet juist. Het getal zeven heeft betrekking op "rust" en "heiligheid". Het beste voorbeeld hiervan zijn de vele plaatsen waar het getal zeven wordt gebruikt met betrekking tot de Shabbat (de Sabbatdag). Het primaire idee van de Shabbat is rust en heiligheid. Merk op dat er ook een etymologisch verband bestaat tussen het begrip heiligheid en heiliging. In verschillende passages van de Schrift leest men dat Hasjem de zevende dag heeft geheiligd of Hij heeft hem heilig gemaakt. Bovendien is werken op de Shabbat verboden. In feite wordt de Shabbat zowel bijbels als traditioneel gezien als een rustdag.

Tenslotte kan het getal zeven betrekking hebben op volmaaktheid. Uiteraard is er een verband tussen heiligheid en volmaaktheid.

Wat is de Bijbelse basis voor degenen die leren dat het getal zeven betrekking heeft op de voltooiing? Deze geleerden verwijzen ook naar de Shabbat. In het boek Genesis leest men,

"De hemelen en de aarde waren voltooid en al hun heerscharen. En God voltooide op de zevende dag Zijn werk dat Hij deed en Hij hield op de zevende dag op met al Zijn werk dat Hij deed." Genesis 2:1-2

Er lijkt zeker een Bijbelse basis te zijn om het getal zeven te associëren met voltooiing. Echter, in het volgende vers staat,

"En God zegende de zevende dag en Hij heiligde hem (maakte hem letterlijk heilig) want daarin hield Hij op (rustte) van al zijn werk dat God geschapen had om te doen."
Genesis 2:3

Nu hebben we twee begrippen die verband houden met zeven, voltooiing en heiligheid. Wanneer men het getal zeven in andere passages onderzoekt, komt het begrip heiligheid (heiliging) en volmaaktheid veel vaker voor. Voordat we een paar van zulke passages bekijken, verwijzen we naar een extra vers dat het getal in verband brengt met voltooiing. In Openbaring 10:7 staat dat in de dagen van de zevende engel het geheimenis van God voleindigd (voltooid) moet worden. Het woord dat vertaald wordt met "voleindigd" of "voltooid" is het Griekse woord τελέω, dat een grote theologische betekenis heeft. Er zijn twee bekende passages waarin dit woord voorkomt. De ene staat in Romeinen hoofdstuk 10. Hier is het woord in kwestie in de vorm van een zelfstandig naamwoord. Hoewel het vaak vertaald wordt als "einde", is het belangrijk voor de lezer om te weten dat in dit woord het idee van "doel", "doel", of "doelstelling" besloten ligt. Het vers uit Romeinen luidt letterlijk,

"Want een einde van de Torah (is) Messias tot gerechtigheid, voor een ieder die gelooft." Romeinen 10:4

Het is veelzeggend dat er geen bepaald lidwoord (de) voor het woord "einde" staat. Als de juiste interpretatie is dat Yeshua een einde maakt aan de Wet, dan zou het vers moeten luiden: "Want **het** einde van de Torah is Messias". De meeste Engelse vertalingen voegen het bepaalde lidwoord in, dat de Griekse tekst niet heeft. Het is onhandig om te zeggen: "een einde". In werkelijkheid bracht Messias geen einde aan de Wet; de Torah-geboden bleven in praktijk gebracht worden door de volgelingen van Messias (zie Paulus in Handelingen 21:20-24). De juiste vertaling voor dit vers als we de volledige betekenis van het woord τελος begrijpen is,

"Want een doel van de wet is Messias; voor gerechtigheid voor iedereen die gelooft."

Het doel van de Wet is niet alleen dat mensen zich tot geloof in de Messias zouden bekeren. Natuurlijk bevat de Torah vele doelen. Maar de Wet onthult onze onrechtvaardigheid en brengt ons ertoe om verlossing te zoeken door middel van de Messias. Hoewel de Torah definieert wat rechtvaardig (en onrechtvaardig) is, is het alleen Yeshua Die rechtvaardigheid in een persoon tot stand kan brengen. Natuurlijk, zoals het einde van het vers stelt, bemiddelt Messias alleen gerechtigheid voor degene die gelooft.

De andere passage waarin het woord τελέω voorkomt is Johannes 19:30. In dit vers zit Yeshua aan de boom en wetende dat alles volbracht is, zegt Hij: *"Het is volbracht"*. De nadruk van deze uitspraak is niet dat Zijn verlossingswerk voltooid is, hoewel dit waar is. Veeleer is dit werk op een volmaakte manier gedaan. Heiligheid heeft ook te maken met doelgerichtheid. Het is heel belangrijk voor de bijbelstudent om te begrijpen dat heiligheid altijd verband houdt met een doel. Zoals eerder al kort werd vermeld, is er een sterke relatie tussen de termen heiligheid en heiliging. In feite is zowel in het Grieks als in het Hebreeuws het woord heiliging afgeleid van het woord heilig. Toen Yeshua uitriep: *"Het is volbracht"*, verwees Hij dus naar het werk waarvoor God de Vader Hem apart had gezet (geheiligd).

Als we een ander vers overwegen waarin het getal zeven voorkomt, wordt de zaak

duidelijker. Yeshua voedde een menigte van 4.000 mensen van de zeven broden en enkele vissen. Dit is natuurlijk anders dan het voeden van de vijfduizend. Nadat de menigte had gegeten en voldaan was, wordt de lezer verteld dat zeven volle manden werden meegenomen. Wat is de betekenis van het getal zeven in deze passage? Ten eerste heeft het getal 4000 (het getal vier, duizend maal) betrekking op de wereld. Bij bestudering van de passage zou er misschien iets voor te zeggen zijn dat Yeshua voor de hele (complete) wereld is gekomen. Wanneer we echter de context van dit gedeelte in aanmerking nemen, lijkt een andere interpretatie beter te passen. Yeshua had in de vorige paragraaf de lammen, doven, blinden en verminkten genezen. De nadruk ligt niet simpelweg op het feit dat Hij hen gezond had gemaakt, maar er wordt gezegd dat zij de God van Israël hebben verheerlijkt. Met andere woorden, zij die niet in staat waren om God te aanbidden, waren nu in staat om dat te doen. Het punt is dat Yeshua niet kwam om simpelweg de hele (complete) wereld te bedienen, maar om de wereld heilig te maken, dat wil zeggen om de wereld te heiligen naar Zijn doeleinden. Evenzo, wanneer in het boek Openbaring de zeven geesten worden genoemd of de zeven menora's, is het idee niet voltooiing, maar heiligheid en heiliging.

Wanneer het getal tien wordt bestudeerd, zal blijken dat het begrip voltooiing veel beter op dit getal kan worden toegepast dan op zeven.

ACHT: Het getal acht drukt zowel in het jodendom als in het christendom "nieuwheid" uit. Veel geleerden noemen het het getal van de verlossing of het Koninkrijksgetal. Een algemeen gebruik van het getal acht heeft betrekking op de besnijdenis, want een mannelijk kind werd op de achtste dag besneden. Op de achtste dag kreeg het mannelijke kind ook een naam. Door het verbond van de besnijdenis en het geven van een Hebreeuwse naam ging het kind een nieuwe relatie aan als lid van de kinderen van Israël. Besnijdenis houdt ook verband met de dood van het vlees (vleselijke natuur), een van de voornaamste gevolgen van de verlossing. Niet leven naar het vlees geeft uitdrukking aan een Koninkrijksleven. Alvorens een paar voorbeelden uit de Schrift te onderzoeken, moet gezegd worden dat de vroege kerken vaak gebouwd werden met acht muren om het geloof in de opstanding (de Koninkrijkshoop) uit te drukken. De Bijbel stelt dat Yeshua op de eerste dag van de week opstond uit de dood. Wanneer echter ook de voorafgaande week, zeven dagen, in aanmerking wordt genomen en de eerste dag van de week wordt toegevoegd, is het totaal acht. Daarom heeft het christendom het getal acht gebruikt om het concept van opstanding uit te drukken en niet alleen de opstanding van Yeshua, maar van allen die het Koninkrijk zullen binnengaan. Opstanding en Koninkrijk zijn vaak met elkaar verbonden in zowel het Jodendom als het Christendom.

In het boek Leviticus geeft Mozes een lijst van Gods feestdagen. De laatste staat bekend als de achtste dag vergadering (zie Leviticus 23:36). Hoewel er in de Schrift heel weinig over dit feest staat, wordt het behandeld als een Shabbat en een heilige samenkomst genoemd. Terwijl het christendom deze dag geheel negeert, hecht het jodendom er grote betekenis aan en vat het de boodschap ervan op als gerelateerd aan het Koninkrijk.

Een klassiek voorbeeld van het getal acht is te vinden in Handelingen hoofdstuk 9.

Daar werd een man die al acht jaar verlamd was door Petrus genezen. Het is geen toeval dat in de volgende passage de boodschap opstanding is. In 1 Petrus 3:20 worden acht personen genoemd. Dit zijn Noach en zijn vrouw en hun drie zonen en hun vrouwen. Met deze acht mensen begon Hasjem de mensheid opnieuw. Dit is een van de plaatsen waar men kan zien hoe het begrip nieuwheid in verband staat met het getal acht. De overgrote meerderheid van de keren dat het getal acht in de Schrift voorkomt, maakt het deel uit van een samengesteld getal. Bijvoorbeeld, in Johannes hoofdstuk vijf was een man 30 en 8 jaar verlamd (38). Dit voorval is een goede illustratie van hoe met samengestelde getallen moet worden omgegaan.

Hoewel het getal 30 als algemene betekenis de dood heeft, is het mogelijk het op te vatten als een vermenigvuldiging van vijf en zes, en drie en tien. Het idee is dan dat wanneer onvolledigheid (5) samenkomt met de genade van God (6), er een nieuw begin is (8). Men zou deze interpretatie iets spiritueler kunnen maken. Als zondaars zijn we onvolledig (5) voor toegang tot het Koninkrijk van God, maar wanneer we de genade van God ervaren (6), worden we een nieuwe schepping (8) en zijn we niet langer onvolledig voor toegang tot het Koninkrijk.

Gebruikt men de andere getallen (3 en 10) dan kan uit het getal 38 het volgende worden afgeleid. Zoals we hebben geleerd, drukt het getal drie het begrip toetsing uit. Vandaar dat het getal dertig betrekking kan hebben op grondig of volledig zijn (10) getest (3). Gewoonlijk bidt iemand, wanneer hij beproefd wordt, onmiddellijk om stopzetting van de beproeving of om verwijdering van de beproeving. Wat in dit voorbeeld wordt uitgedrukt is dat iemand grondig of volledig (10) beproefd zal worden (3) en wanneer het doel van deze beproeving of test is voltooid, zal deze persoon een nieuw begin hebben (8).

NEGEN: Het getal negen wordt in het Jodendom opgevat om de begrippen werk, daad, uitkomst of resultaat uit te drukken. Een veel voorkomende illustratie is dat een vrouw negen maanden zwanger is en dat dan het resultaat van deze zwangerschap zichtbaar wordt. Hoewel het getal verschillende keren voorkomt in het Oude Verbond, wordt het in het algemeen gebruikt om eenvoudigweg een tijdsbestek uit te drukken; dat wil zeggen, iets dat gebeurde in het negende jaar. Het is wanneer men de verschijning van het getal negen in het Nieuwe Verbond beschouwt, dat de interpretatie van het getal duidelijk wordt. In het boek Lucas bedient Yeshua tien melaatsen. Toen deze tien melaatsen Yeshua's bevel gehoorzaamden om zich aan de priesters te tonen, werden ze genezen. Slechts één van hen ging terug om Yeshua te bedanken. De negen gingen blijkbaar verder naar de priesters. Het punt is dat die ene melaatse die terugkeerde naar Yeshua werkelijk de enige was die veranderd was; de negen waren alleen uiterlijk genezen. Bijbels gezien is melaatsheid niet de ziekte waarvan de meeste mensen in de wereld uitgaan, een natuurlijke huidkwaal die zeer besmettelijk is. In de Bijbel is melaatsheid ook zeer besmettelijk, maar de oorzaak is hoogmoed en onvriendelijk spreken. Vandaar dat degene die terugkeerde naar Yeshua niet alleen uiterlijk, maar ook innerlijk echt genezen was, want hij dacht er niet aan om alleen door de priesters rein te worden verklaard, maar wilde eerst Yeshua bedanken. Dankzegging is een daad van nederigheid en niet van hoogmoed. De negen die genezen waren en niet terugkeerden naar Yeshua, richtten zich alleen op

het resultaat van het wonder. Met andere woorden, ze keken alleen naar de daad of het werk van Yeshua en niet naar de geestelijke aspecten van hun situatie.

Bij de bestudering van het getal zes hebben we ook gesproken over het getal negen. Merk op dat veel Engelse vertalingen, zelfs sommige van de meer letterlijke, voor de lezer nog steeds interpretaties maken die niet gerechtvaardigd zijn. Dit is vaak het geval wanneer uren (tijd van de dag) worden genoemd. Het negende uur is eigenlijk drie uur 's middags. In plaats van de tekst in zijn oorspronkelijke vorm te laten, veranderen veel vertalingen daarom liever het negende uur in drie uur 's middags, zonder de lezer te informeren over de letterlijke weergave. Daarmee ontnemt de vertaling de lezer de betekenis die een juist begrip van getallen aan de tekst toevoegt.

In het voorbeeld van onze studie over het getal zes staat dat er duisternis over de aarde was vanaf ongeveer het zesde uur tot het negende (zie Mattheüs 27:45). Er werd uitgelegd dat het gebruik van de getallen zes en negen samen uitgedrukt dat Yeshua aan het kruis de daad / het werk (9) was dat de genade van God (6) mogelijk maakte. Evenzo, in het volgende vers (Mattheüs 27:46), roept Yeshua rond het negende uur uit: "Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten." Deze uitspraak spreekt over het resultaat van de zonde. Niet Yeshua's zonde (God verhoede), want Hij was zonder zonde! De Schrift stelt echter dat deze Ene Die geen zonde kende; dat God Hem voor ons tot zonde maakte, zodat wij in Hem de gerechtigheid van God konden worden (2 Kor. 5:21). Het punt is dat de Schrift het negende uur noemt om de uitkomst te openbaren van Yeshua die namens ons zonde werd, d.w.z. Zijn dood. Zonde en dood zijn verbonden in de Bijbel, dus het is ook op het negende uur dat het resultaat / gevolg van de zonde, openbaar wordt gemaakt. Het is duidelijk dat het sterven van Yeshua op het negende uur geen toevallige gebeurtenis was. Het wees op het werk van de Messias, stervend voor de zonden van de wereld.

TEN: Het getal tien heeft betrekking op voltooiing, heelheid, of het spreken over iets in zijn geheel. In het evangelie van Lucas gebruikt Yeshua het getal tien vaak in zijn gelijkenissen of bij het vertellen van een gebeurtenis. Yeshua sprak over tien munten (hoofdstuk 15), tien melaatsen (hoofdstuk 17), tien dienaren (hoofdstuk 19) en tien geldstukken (hoofdstuk 19). In het Evangelie van Matteüs verwijst Yeshua naar tien maagden; in het Evangelie van Marcus naar tien steden. In al deze passages gebruikt Yeshua het getal tien op een collectieve manier. Met andere woorden, Hij spreekt over tien op een algemene manier of als geheel.

In het boek Openbaring, hoofdstuk 13 en 17, komt het getal tien voor als verwijzing naar tien horens. Deze tien horens staan in verband met het beest dat ook zeven koppen had. Deze tien horens zijn tien koningen die met het beest regeren. Waarom specifiek tien koningen? Behalve Israël zullen alle volkeren van de wereld het beest dienen. Daarom vertegenwoordigen de tien koningen de wereld in haar geheel of heelheid. In dit voorbeeld kan het aanvankelijk verwarrend zijn om te zien waarom het getal zeven wordt gebruikt met betrekking tot het beest, aangezien zeven betrekking heeft op heiligheid of volmaaktheid. De oplossing voor deze moeilijkheid wordt gevonden als men zich herinnert dat zeven ook betrekking heeft op doelgerichtheid of het apart zetten van iets. Het beest is dus het rijk dat als doel heeft precies het

tegenovergestelde van de wil van God, d.w.z. het beest is apart gezet om tegenover de doelen van God te staan.

In het Hebreeuws is het woord dat betrekking heeft op een heidense tempelprostitutie het woord dat vertaald zou kunnen worden als "heilige". Zeker, deze vrouw is niet heilig in onze betekenis van het woord; maar in het Hebreeuws is het idee dat wordt uitgedrukt door het gebruik van het Hebreeuwse woord voor "heilig" dat deze vrouw apart is gezet (geheiligd) voor een doel. Uiteraard een zeer onheilig doel; maar in het Hebreeuws geeft het woord "heilig" niet altijd een goed of goddelijk doel aan, alleen een doel.

TWELVE: Wanneer het getal twaalf wordt genoemd, komen er natuurlijk twee gedachten bij je op. De eerste gedachte zijn de twaalf stammen van Israël en de tweede zijn de twaalf discipelen. Beide groepen vertegenwoordigen het volk van God. Vandaar dat wanneer het getal twaalf in de Schrift voorkomt, de lezer op een unieke of specifieke manier aan het volk van God moet denken.

DERTIEN: De betekenis van het getal dertien wordt gevonden wanneer de getallen één en twaalf worden gecombineerd. We hebben geleerd dat twaalf verwijst naar het volk van God en dat het getal één betrekking heeft op Hasjem; daarom spreekt het getal dertien van een eenheid tussen God en Zijn volk. Het klassieke voorbeeld hiervan vinden we in het boek Jozua.

"Alle steden van de kinderen van Aaron, de Priesters, (waren) dertien en hun velden."

Jozua 21:19

De algemene roeping van de priesters was om te dienen om eenheid te brengen tussen Hasjem en Zijn volk.

Het getal dertien komt ook voor wanneer het volk bevolen wordt een speciaal offer te brengen aan Hasjem. Er is een duidelijke verwijzing naar dertien stieren die geofferd moesten worden (zie Numeri 29:13-14). Het is duidelijk dat wanneer het volk een offer bracht dat een aangenaam aroma moest zijn voor Hasjem, dit gebeurde met het oog op eenheid. Deze eenheid is niet eenvoudigweg omwille van de eenheid, maar voor een machtig resultaat dat het gevolg is van zo'n eenheid tussen God en Zijn volk. Wat is dit resultaat? Het antwoord is overwinning, of de vervulling van de wil van God. In het boek Genesis staat dat Ismaël op 13-jarige leeftijd werd besneden. Besnijdenis drukt de dood van het vlees uit. Met andere woorden, de dood van het vlees is het resultaat van het geloof, de basis voor het Abrahamitische verbond. De dood van het vlees vertegenwoordigt de vervulling van de wil van God en het doel van Hasjem die een verbondsrelatie aangaat met de mens. Nogmaals, de vervulling van Gods wil heeft betrekking op de overwinning.

Ditzelfde idee wordt subtiel gezien in het verslag van de muren van Jericho. De Kinderen van Israël moesten zes dagen lang één keer rond de muren van Jericho marcheren en op de zevende dag (Sjabbat) moesten zij dat zeven keer doen. Rabbijnse geleerden wijzen erop dat de Kinderen van Israël in totaal 13 keer rond de

stad Jericho marcheerden. Toen zij het gebod van Hasjem vervulden, werden zij door gehoorzaamheid aan Zijn woord met God verenigd, waarna de muren op bovennatuurlijke wijze tot stof afbrokkelden. Deze wonderbaarlijke gebeurtenis gaf de kinderen van Israël de overwinning. Vandaar dat het getal dertien betrekking heeft op de eenheid tussen God en Zijn volk, die de overwinning tot stand brengt. In dit voorbeeld was het getal 13 samengesteld uit de getallen zes en zeven. Dit onthult nog een ander aspect van het getal 13. We hebben gezien dat eenheid spreekt over de eenheid tussen mens en God. De getallen zes en zeven houden verband met dit idee. De enige manier waarop er eenheid kan zijn tussen de mens en een heilige God is wanneer zondaars heilig worden gemaakt (7) door de genade van God (6).

In het boek Esther komt het getal 13 het meest voor - in totaal zes keer. Elk van deze voorvallen heeft betrekking op de 13e dag van de 12e maand. Oorspronkelijk vertegenwoordigde deze datum het plan van Haman om het Joodse volk te vernietigen. Het is veelzeggend dat deze datum werd gekozen in de eerste maand, de maand Nissan, de maand van de verlossing, d.w.z. Pesach, voor het Joodse volk en in het 12e jaar van de koning. De lezer moet bedenken dat het getal 12 betrekking heeft op het volk van God. Daarom is de boodschap die de lezer uit het vers (Esther 3:7) moet afleiden, dat hoewel Haman deze datum bedoelde voor de vernietiging van het Joodse volk, Hasjem het bedoelde voor de verlossing van Zijn volk. Uiteindelijk werd de 13e dag bekend als de vasten van Esther. Een van de voornaamste doelen van het vasten is zich te ontdoen van die dingen die een belemmering vormen tussen de gene die vast en God. Vasten is dus voor de eenheid tussen mens en God.

VIERTIEN: Het idee dat wordt uitgedrukt door het getal veertien is een dubbele zegen of een uitdrukking van Gods voorzienigheid voor Zijn volk. De Rabbijnen wijzen erop dat Jakob veertien jaar werkte en het resultaat van deze veertien jaar arbeid waren zijn twee vrouwen, Leah en Rachel. Een vrouw is een helper (Genesis 2:18) en de Schrift zegt dat wie een vrouw heeft gevonden, een goede zaak heeft gevonden (Spreuken 18:22). Het resultaat van deze veertien jaar arbeid waren dus de kinderen van Israël (die geroepen waren om de wereld te zegenen).

Pesach is op de 14e dag van de Joodse maand Nissan. Ook hier, volgens de Rabbijnen (Talmoed- Rosj HaShana 11a), vond niet alleen de eerste verlossing plaats op de 14e dag van Nissan, ook de uiteindelijke verlossing עתידין ליגאל רבי יהושוע- בניסן נגאלו בניסן. Het punt is dat deze datum, de 14e dag van Nissan, zal dienen als een dubbele zegen of een tweede uiting van voorzienigheid voor Zijn volk. De eerste zegen was de Exodus uit Egypte naar het Land van Belofte, d.w.z. Israël; en de tweede zegen zal de Exodus zijn van zonde naar het Koninkrijk door middel van ons Pesachlam, Yeshua de Messias.

Op soortgelijke wijze wijdde koning Salomo de Tempel in tijdens het Loofhuttenfeest. Dit feest duurt zeven dagen; maar omdat Salomo wilde uitdrukken wat een grote zegen dit was, vierde hij in feite zeven dagen langer, dus 14 dagen in totaal.

In het Nieuwe Testament komt het getal 14 voor in het allereerste hoofdstuk van het Evangelie van Matteüs. De lezer wordt verteld dat er in het geslachtsregister van de

Messias 14 generaties zijn tussen Abraham en David en 14 generaties tussen David en de ballingschap, en 14 generaties van de ballingschap tot de Messias. Men begrijpt dat de Messias de tweede Verlosser is (Mozes was de eerste) en de vestiging van het Koninkrijk, zijnde de rol van de Messias, is de tweede uitdrukking van Gods belofte aan Zijn volk waarover de Profeten vaak spraken. **Zorgvuldige aandacht onthult dat er in feite slechts 13 generaties waren vanaf de Ballingschap tot de geboorte van de Messias. Dat er in de tekst 14 staat is geen fout. Het is een subtiële verwijzing naar niet de eerste komst van de Messias, maar naar de tweede, wanneer het Koninkrijk zal worden gevestigd. In het Jodendom wordt de laatste generatie vaak aangeduid als de volgende generatie, om een verwachting voor het Koninkrijk te benadrukken.**

SEVENTEEN: Het getal zeventien houdt verband met de betekenis van de getallen tien en zeven. Met andere woorden, het getal 17 drukt volledige (10) heiliging uit. Het voorbeeld dat door het Jodendom wordt gegeven is Jozef. In Genesis hoofdstuk 37 wordt de lezer meegedeeld dat hij het geslachtsregister van Jakob gaat tegenkomen, maar er wordt slechts één nakomeling genoemd, Jozef. Het eerste wat over Jozef wordt gezegd is dat hij 17 jaar oud was (Genesis 37:2). Wat de lezer leert over Jozef is dat hij gedurende meerdere jaren een reeks beproevingen doormaakt, die hem allemaal voorbereiden op het doel om de leider van de wereld te worden. Met andere woorden, Jozef werd apart gezet voor een periode van heiliging, zodat hij kon worden voorbereid op het doel van God.

Bij bestudering van de Schrift vindt men het getal 17 duidelijk in verband met de wil van God, die betrekking heeft op het goddelijke doel. Nogmaals, dit apart zetten voor een doel houdt verband met het Bijbelse concept van heiligheid. In de Schrift staat dat de regen begon te vallen op de 17e dag van de maand (Genesis 7:11), dat de ark tot rust kwam op de 17e dag van de maand (Genesis 8:4), dat Jakob 17 jaar in het land Egypte woonde (Genesis 47:28), en dat Jeremia voor 17 sjekels een akker kocht die verband hield met de wil van God (Jeremia 32:9).

ACHTTIEN: De joodse traditie associeert het getal achttien met het begrip leven. De belangrijkste reden hiervoor is dat wanneer Hebreeuwse letters worden gebruikt om getallen weer te geven (elke Hebreeuwse letter heeft een numerieke waarde), de twee letters die worden gebruikt om het getal 18 uit te drukken leven betekenen. In het Nieuwe Verbond komt het getal 18 alleen in Lucas hoofdstuk 13 voor. Daar komt het drie keer voor (Lucas 13:4, 11 en 16). Aanvankelijk sprak Yeshua over 18 mensen op wie de toren van Shiloach viel en die hij doodde. Dit voorkomen van het getal 18 lijkt betrekking te hebben op het tegenovergestelde van het leven, namelijk de dood. Het is echter belangrijk voor de lezer om te begrijpen dat de nadruk van het eerste deel van dit hoofdstuk ligt op bekering. Vervolgens stelt Yeshua: "Tenzij iemand zich bekeert, zal hij verloren gaan." De boodschap van Yeshua is dat bekering leidt tot leven. De tweede en derde keer dat het getal 18 wordt besproken gaat over een vrouw die al 18 jaar gebonden is door haar zwakheid. Het was op de Shabbat dat Yeshua haar genas. Terwijl hij haar genas, merkte Yeshua op dat het gepast was dat deze vrouw op de Sjabbat werd genezen, aangezien ook zij een dochter van Abraham is

en al 18 jaar gebonden was.

Er zijn belangrijke termen die Yeshua in deze passage gebruikt. Shabbat heeft betrekking op het Koninkrijk. De vrouw wordt een dochter van Abraham genoemd. Deze term drukt de erfenis uit van de belofte die God aan Abraham had gedaan, d.w.z. zegening. En tenslotte wordt opnieuw het getal 18 genoemd. De les die de lezer uit dit gedeelte moet trekken, is dat bekering fundamenteel is voor het Koninkrijk, d.w.z. het ultieme resultaat van het Abrahamitische verbond. Dit alles duidt op een overvloedig leven dat het getal 18 uitdrukt.

Bij bestudering van de meer dan twee dozijn voorvallen van het getal 18 in het Oude Verbond is er geen duidelijk verband van dit getal met het leven.

Dertig: Het getal dertig wordt in het Jodendom begrepen als betrekking hebbend op de dood. Een van de rouwperiodes staat bekend als een "Shaloshim". Dit is eigenlijk het Hebreeuwse woord voor 30. Het verband tussen het getal 30 en de dood blijkt uit het feit dat de kinderen van Israël 30 dagen rouwden om Aäron (zie Numeri 20:29). Ook toen Mozes stierf, rouwde het volk precies 30 dagen om hem (zie Deuteronomium 34:8). Een andere verwijzing naar het getal 30 met betrekking tot de dood is te vinden in het feit dat Jozua 30.000 man meenam om de tweede keer tegen Ai te vechten (zie Jozua 8:3). Deze keer had Israël succes en werd Ai gedood. Het is veelzeggend dat de lezer wordt verteld dat 12.000 mensen stierven, alle inwoners van Ai (zie Jozua 8:25). Hier heeft het getal 12, als in 12.000, betrekking op het volk, zoals we leerden in onze studie van het getal 12, en het feit dat zij allen stierven wordt weerspiegeld in de 30.000 (30) soldaten die Jozua meenam.

In het Nieuwe Verbond wordt de lezer verteld dat Judas Yeshua verraadde en Hem uitleverde aan het Joodse leiderschap om voor 30 zilverlingen ter dood te worden gebracht (zie Mattheüs 26:15). In het boek Lucas wordt onthuld dat Yeshua ongeveer 30 jaar oud was toen Hij zijn bediening begon. Wat was het voornaamste aspect van Yeshua's bediening? Met andere woorden, wat kwam Yeshua in deze wereld doen? Het antwoord is Zijn leven op te offeren voor verlossing. De dood is het hoofdingrediënt van de verlossing. Zoals men leest, is er zonder het vergieten van bloed (de dood) geen verlossing.

Veertig: Vaak spreekt men over het getal veertig als een generatiegetal. Er is geen bewijs voor een dergelijke interpretatie vanuit de Schrift. Het getal 40 drukt een verandering of overgang uit. De voorbeelden voor een dergelijke opvatting zijn te vinden in zowel het Oude als het Nieuwe Verbond.

- Het regende 40 dagen lang in de dagen van Noach (zie Genesis 7:12). Deze regens brachten een overgang teweeg, Hasjem zou de wereld opnieuw beginnen met het gezin van Noach.
- Mozes was 40 dagen en 40 nachten op de berg Sinaï (zie Exodus 34:28). Hoewel dit de tweede keer was dat Mozes naar de berg ging, was het deze keer dat de Wet daadwerkelijk aan de kinderen van Israël werd gegeven en er een overgang werd gemaakt naar het bevel aan Israël om de Wet in acht

te nemen.

- Yeshua werd 40 dagen en 40 nachten beproefd in de bergen van Juda (zie Mattheüs 4:2) en daarna begon Hij Zijn bediening. Er vond dus een overgang plaats van de tijd dat Yeshua niet diende, naar de tijd dat Hij de wil van Zijn Vader op een formele manier begon te vervullen. Na de opstanding verscheen Yeshua 40 dagen lang (Handelingen 1:3) en steeg Hij op naar de hemel. Yeshua's aardse bediening was beëindigd en er was een overgang naar Zijn discipelen die Zijn werk voortzetten.
- In het verslag van Absalom wordt de lezer verteld dat Absalom na 40 jaar (zie 2 Samuël 15:7) aan zijn vader toestemming vroeg om naar Hebron te gaan. Hoewel hij zei dat hij zijn geloften wilde betalen, werd dit gezegd zodat hij kon vertrekken en zijn opstand tegen David, zijn vader, kon beginnen. Waarom wordt 40 jaar genoemd? Waarnaar verwijst die 40 jaar? Sommige commentaren zeggen dat de 40 jaar dateren van toen Saul de monarchie begon. Of dit waar is of niet is niet vastgesteld. Wat wel zeker is, is dat er een overgang was in het leiderschap van Israël. Het getal 40 verschijnt in vers 7 om de lezer te helpen deze verandering in leiderschap te identificeren.

Er zouden nog talloze andere voorbeelden kunnen worden gegeven, maar deze paar tonen voldoende de betekenis en het gebruik van het getal 40 in de Schrift aan.

VIJFTIG: Wanneer iemand het getal vijftig hoort, is het eerste waar hij aan moet denken het Jubeljaar, want elke 50 jaar was het Jubeljaar. In het boek Leviticus staat het volgende,

"En gij zult het vijftigste jaar heiligen en gij zult (dat jaar) een jaar van vrijheid in het land noemen voor allen die daarin wonen, het zal een Jubeljaar zijn voor u...." Leviticus 25:10

Het sleutelwoord in dit vers is het Hebreeuwse woord דרור dat vrijheid betekent. Wanneer men de aard van dit woord voor vrijheid bestudeert, zal men de relatie begrijpen tussen vrijheid en de wil van God. Met andere woorden, de vrijheid die door God wordt geboden is opdat Zijn wil in iemands leven kan worden verwezenlijkt. In verband met dit begrip is er nog een ander voorkomen van het getal 50.

De Torah spreekt over drie speciale feesten die elke Joodse man, 20 jaar en ouder, naar Jeruzalem moet gaan om ze te vieren. Deze feesten zijn Ongezuurd Brood, Weken en Loofhutten. Het Wekenfeest ontleent zijn naam aan het feit dat Hasjem de kinderen van Israël opdroeg zeven **weken te** tellen en de volgende dag de Heilige Dag zou zijn. Echter, in deze tijd werd de Kinderen van Israël niet alleen geboden zeven weken te tellen, maar ook 50 dagen. Vandaar dat een extra naam voor het Wekenfeest Pinksteren is, of het feest van vijftig. Hoewel het Jodendom dit feest traditioneel in verband brengt met het geven van de Tien Geboden, is dit feest pas in het Nieuwe Verbond duidelijk verbonden met het geven van de Heilige Geest. Het is belangrijk dat de lezer begrijpt dat alleen wanneer iemand door de Heilige Geest is ingewijd, hij zich

werkelijk kan afkeren van de slavernij van de zonde en vrijgemaakt wordt om de wil van God te gehoorzamen.

Een ander voorbeeld uit de Schrift is te vinden in de Evangeliën. Hier voedde Yeshua de 5000 (100 X 50). Hij liet de 5000 mensen in groepen van 50 gaan zitten. Hierdoor ligt er duidelijk een nadruk op het getal 50. Een van de theologische punten die deze passage leert, is dat wanneer iemand in geloof handelt, hij niet gebonden is door de dingen van deze wereld. Integendeel, hij is vrij, of bevrijd, om God te dienen.

Conclusie: Getallen kunnen de lezer helpen om tot een nauwkeuriger interpretatie van Bijbelteksten te komen, en doen dat ook vaak. In de voorbeelden in dit artikel leert men hoe men de getallen die in de Bijbel voorkomen kan gebruiken en de regels/methodologie voor het interpreteren van dergelijke getallen. Nogmaals, men moet twee belangrijke feiten onthouden: 1) de betekenis van elk getal moet alleen worden toegepast op de getallen die in de Schrift voorkomen en niet op de getallen die wij in het dagelijks leven tegenkomen; 2) de betekenis van elk getal is mogelijk niet relevant voor elk voorkomen van dat getal in de Schrift. Daarom moet men zeer voorzichtig zijn met het toepassen van de betekenis van getallen bij het interpreteren van de Bijbel.